

עין משפט
נר מצוה

לא א מיי פ"ה מהלכות דעות הלכה יג:

»

תורה אור השלם

1 תמנ וישרים תנחם וסלק בוגדים וישרם: משלי יא ג
2 לבבתי אחתי מעניך לבבתי באחת מעניך באחד ענן מצורתי: שיר השירים ד ט
3 עד שהמלך במסבו נרדי נתן רחם: שיר השירים א יב
4 בן יאבדו כל אויביך וְ וְאֶהְיֶה בְצֶאֱת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקֹט וְאֶרְאֶן אֶרְבָּעִים שָׁנָה: שופטים ה לא
5 אָדֹנָי יִתֵּן אִמְרֵי הַבְּשׂוּרוֹת צָבָא רַב: תהלים סח יב
6 הָלוֹא כֹה דָּבָרִי כָאֵשׁ נָאִם וְכַפְּטִישׁ יִצְחָן יִמְהוּדָה כֹּה כֹּט שְׁמַעוּ בִּי נְגִידִים אֲדֹבֵר וּמִתַּחַת שִׁפְתַּי מִיִּשְׁרָאֵל: משלי ח ו
7 צָרוּר הַמֶּר דּוּדִי לִי בֵין שְׂדֵי יֵלֶךְ: שיר השירים א יג
9 אֲשַׁכֵּל הַכֹּפֶר דּוּדִי לִי בְכֶרֶם עֵין גִּדִּי: שיר השירים א יד
10 לָחֵץ בַּעֲרוֹת הַבָּשָׂם מְגִלְתוֹ מְרֻקָּתִים שְׁפּוּתָיו שׁוֹשְׁנִים נִטְפּוֹת מוֹר עֵבֶר: שיר השירים יג
11 פְּתַחְתִּי אֲנִי לְדוּדִי דּוּדִי תִמְקַע עֵבֶר נִפְשִׁי יָצָאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתּוֹתַי וְלֹא מִצְאֵתִיהוּ קְרָאתִי וְלֹא עָנָה: שיר השירים ה ו
12 גִּשְׁם נְדִבּוֹת תִּנְחַן אֱלֹהִים נִחְלָתִךְ וְנִצָּאָה אֶתָּה בּוֹנֵנָתָה: תהלים סח י
13 מִלְכִּי צָבָאוֹת יִדְרֹן יִדְרֹן וְתָת בֵּית תַּחֲלֹק שְׁלֵל: תהלים סח יג
14 מָה אֲנֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וְכֵן אֲדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: תהלים ח ה
15 וְ אֲדֹנָי מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְתָּ הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם: תהלים ח ב
16 מֵאֲחַז פָּנִי כֶסֶף פָּרִשׁ עָלָיו עָנָה: איוב כו ט
17 אֲנֹכִי וְ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: שמות כ ב
18 לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנֶי: שמות כ ג

»

תורה אור השלם
1 תמנ וישרים תנחם וסלק בוגדים וישרם: משלי יא ג
2 לבבתי אחתי מעניך לבבתי באחת מעניך באחד ענן מצורתי: שיר השירים ד ט
3 עד שהמלך במסבו נרדי נתן רחם: שיר השירים א יב
4 בן יאבדו כל אויביך וְ וְאֶהְיֶה בְצֶאֱת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקֹט וְאֶרְאֶן אֶרְבָּעִים שָׁנָה: שופטים ה לא
5 אָדֹנָי יִתֵּן אִמְרֵי הַבְּשׂוּרוֹת צָבָא רַב: תהלים סח יב
6 הָלוֹא כֹה דָּבָרִי כָאֵשׁ נָאִם וְכַפְּטִישׁ יִצְחָן יִמְהוּדָה כֹּה כֹּט שְׁמַעוּ בִּי נְגִידִים אֲדֹבֵר וּמִתַּחַת שִׁפְתַּי מִיִּשְׁרָאֵל: משלי ח ו
7 צָרוּר הַמֶּר דּוּדִי לִי בֵין שְׂדֵי יֵלֶךְ: שיר השירים א יג
9 אֲשַׁכֵּל הַכֹּפֶר דּוּדִי לִי בְכֶרֶם עֵין גִּדִּי: שיר השירים א יד
10 לָחֵץ בַּעֲרוֹת הַבָּשָׂם מְגִלְתוֹ מְרֻקָּתִים שְׁפּוּתָיו שׁוֹשְׁנִים נִטְפּוֹת מוֹר עֵבֶר: שיר השירים יג
11 פְּתַחְתִּי אֲנִי לְדוּדִי דּוּדִי תִמְקַע עֵבֶר נִפְשִׁי יָצָאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתּוֹתַי וְלֹא מִצְאֵתִיהוּ קְרָאתִי וְלֹא עָנָה: שיר השירים ה ו
12 גִּשְׁם נְדִבּוֹת תִּנְחַן אֱלֹהִים נִחְלָתִךְ וְנִצָּאָה אֶתָּה בּוֹנֵנָתָה: תהלים סח י
13 מִלְכִּי צָבָאוֹת יִדְרֹן יִדְרֹן וְתָת בֵּית תַּחֲלֹק שְׁלֵל: תהלים סח יג
14 מָה אֲנֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וְכֵן אֲדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: תהלים ח ה
15 וְ אֲדֹנָי מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְתָּ הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם: תהלים ח ב
16 מֵאֲחַז פָּנִי כֶסֶף פָּרִשׁ עָלָיו עָנָה: איוב כו ט
17 אֲנֹכִי וְ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: שמות כ ב
18 לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנֶי: שמות כ ג

»

תורה אור השלם
1 תמנ וישרים תנחם וסלק בוגדים וישרם: משלי יא ג
2 לבבתי אחתי מעניך לבבתי באחת מעניך באחד ענן מצורתי: שיר השירים ד ט
3 עד שהמלך במסבו נרדי נתן רחם: שיר השירים א יב
4 בן יאבדו כל אויביך וְ וְאֶהְיֶה בְצֶאֱת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקֹט וְאֶרְאֶן אֶרְבָּעִים שָׁנָה: שופטים ה לא
5 אָדֹנָי יִתֵּן אִמְרֵי הַבְּשׂוּרוֹת צָבָא רַב: תהלים סח יב
6 הָלוֹא כֹה דָּבָרִי כָאֵשׁ נָאִם וְכַפְּטִישׁ יִצְחָן יִמְהוּדָה כֹּה כֹּט שְׁמַעוּ בִּי נְגִידִים אֲדֹבֵר וּמִתַּחַת שִׁפְתַּי מִיִּשְׁרָאֵל: משלי ח ו
7 צָרוּר הַמֶּר דּוּדִי לִי בֵין שְׂדֵי יֵלֶךְ: שיר השירים א יג
9 אֲשַׁכֵּל הַכֹּפֶר דּוּדִי לִי בְכֶרֶם עֵין גִּדִּי: שיר השירים א יד
10 לָחֵץ בַּעֲרוֹת הַבָּשָׂם מְגִלְתוֹ מְרֻקָּתִים שְׁפּוּתָיו שׁוֹשְׁנִים נִטְפּוֹת מוֹר עֵבֶר: שיר השירים יג
11 פְּתַחְתִּי אֲנִי לְדוּדִי דּוּדִי תִמְקַע עֵבֶר נִפְשִׁי יָצָאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתּוֹתַי וְלֹא מִצְאֵתִיהוּ קְרָאתִי וְלֹא עָנָה: שיר השירים ה ו
12 גִּשְׁם נְדִבּוֹת תִּנְחַן אֱלֹהִים נִחְלָתִךְ וְנִצָּאָה אֶתָּה בּוֹנֵנָתָה: תהלים סח י
13 מִלְכִּי צָבָאוֹת יִדְרֹן יִדְרֹן וְתָת בֵּית תַּחֲלֹק שְׁלֵל: תהלים סח יג
14 מָה אֲנֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וְכֵן אֲדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: תהלים ח ה
15 וְ אֲדֹנָי מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְתָּ הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם: תהלים ח ב
16 מֵאֲחַז פָּנִי כֶסֶף פָּרִשׁ עָלָיו עָנָה: איוב כו ט
17 אֲנֹכִי וְ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: שמות כ ב
18 לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנֶי: שמות כ ג

»

תורה אור השלם
1 תמנ וישרים תנחם וסלק בוגדים וישרם: משלי יא ג
2 לבבתי אחתי מעניך לבבתי באחת מעניך באחד ענן מצורתי: שיר השירים ד ט
3 עד שהמלך במסבו נרדי נתן רחם: שיר השירים א יב
4 בן יאבדו כל אויביך וְ וְאֶהְיֶה בְצֶאֱת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקֹט וְאֶרְאֶן אֶרְבָּעִים שָׁנָה: שופטים ה לא
5 אָדֹנָי יִתֵּן אִמְרֵי הַבְּשׂוּרוֹת צָבָא רַב: תהלים סח יב
6 הָלוֹא כֹה דָּבָרִי כָאֵשׁ נָאִם וְכַפְּטִישׁ יִצְחָן יִמְהוּדָה כֹּה כֹּט שְׁמַעוּ בִּי נְגִידִים אֲדֹבֵר וּמִתַּחַת שִׁפְתַּי מִיִּשְׁרָאֵל: משלי ח ו
7 צָרוּר הַמֶּר דּוּדִי לִי בֵין שְׂדֵי יֵלֶךְ: שיר השירים א יג
9 אֲשַׁכֵּל הַכֹּפֶר דּוּדִי לִי בְכֶרֶם עֵין גִּדִּי: שיר השירים א יד
10 לָחֵץ בַּעֲרוֹת הַבָּשָׂם מְגִלְתוֹ מְרֻקָּתִים שְׁפּוּתָיו שׁוֹשְׁנִים נִטְפּוֹת מוֹר עֵבֶר: שיר השירים יג
11 פְּתַחְתִּי אֲנִי לְדוּדִי דּוּדִי תִמְקַע עֵבֶר נִפְשִׁי יָצָאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתּוֹתַי וְלֹא מִצְאֵתִיהוּ קְרָאתִי וְלֹא עָנָה: שיר השירים ה ו
12 גִּשְׁם נְדִבּוֹת תִּנְחַן אֱלֹהִים נִחְלָתִךְ וְנִצָּאָה אֶתָּה בּוֹנֵנָתָה: תהלים סח י
13 מִלְכִּי צָבָאוֹת יִדְרֹן יִדְרֹן וְתָת בֵּית תַּחֲלֹק שְׁלֵל: תהלים סח יג
14 מָה אֲנֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וְכֵן אֲדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: תהלים ח ה
15 וְ אֲדֹנָי מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְתָּ הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם: תהלים ח ב
16 מֵאֲחַז פָּנִי כֶסֶף פָּרִשׁ עָלָיו עָנָה: איוב כו ט
17 אֲנֹכִי וְ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: שמות כ ב
18 לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנֶי: שמות כ ג

»

מוסף תוספות

א. דאית ליה למכתב לישנא מעליא. מוס' גיטין לו:
ב. וה"ק וכפטיש יפוצץ מכח סלע. מוס' קידושין ל:
ואל תחמה היאך האבן מופצצת הבורל. מוס' הלא"ש.
ג. וסנפירין הוא אבן ספיר. מוס' סוה"נ.

פח:

וְלֹא כְּתִיב הַסְרִית. לשון מגונה לא היה לו לכתוב^א אלא כלומר ולא כתב ו ערב ריחו דהוי משמע הסרית אלא כתב נתן לשון

חצינות: **מה פטיש זה מתחלץ בכמה ניצוצות.** הקשה רבינו שמואל והא קרא משמע דהפטיש מפוצץ את יפוצצנו סלע וכן אנו רואין שהפטיש מפוצץ סלעים וליכא למיגרם מה סלע מתחלק לכמה ניצוצות דהא דיבור דהיינו תורה נמשלה לפטיש ולא לסלע ובקונטרס פ"י מה פטיש מתחלק הסלע על ידו ואינו מיושז שהדיבור הוא עצמו מתחלק ואינו דמיון גמור ואומר ר"ט דקרא מיירי בצאץ המפוצץ כצול^ב דאמר ו^ס במדרש חיות מעשה צאחד שקנה סנפירין וצא לצודקה נתנה על הסדן והכא עליה צקורנס נחלק הפטיש ונשנר הסדן וסנפירין לא זו ממקומו הו"ד וכפטיש יפוצץ סלע^ג ואף על גז דלא כמיז יפוצצנו סלע הרצה פסוקים יש כענין זה אצנים שחקו מיס (אויז יד) פ"י שחקו אותם מיס ואמו ספיר דאמר צפ"ק דקידושין (דף ל:) תנא דצי רצי ישמעאל בני אס פגע בן מנוול זה משכחו לציהמ"ד ואס אצן הוא נמוס שנא' אצנים שחקו מיס פירוש שחקו אותם מיס ואס כצול הוא מתפוצץ פירוש אס יצר הרע מתחזק עליו כצול מתפוצץ שנאמר וכפטיש יפוצץ סלע ואף על פי דהתם מדמה יוה"ר לפטיש וכאן מדמה ד"ט לפטיש אין לחוש דמקרא אחד יוצא לכמה טעמים: תורה

דמותא ד"א נגידים כל דיבור ודיבור שיציא מפי הקב"ה קושרים לו שני כתרים: א"ר יהושע בן לוי מ"ד^א צרור המור דודי לי בין שדי ילין אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אף על פי שמיצר ומימר לי דודי בין שדי ילין ^אאשכול הכופר דודי לי בכרמי עין גדי מי שהכל שלו מכפר לי על עון גדי שכרמתי לי מאי משמע דהאי כרמי לישנא דמכניש הוא אמר מר זוטרא בריה דרב נחמן כדתנן ^אכסא של כובם שכורמים עליו את הכלים: וא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב ^אלחיו כערוגת הבושם כל דיבור ודיבור שיציא מפי הקב"ה נתמלא כל העולם כולו בשמים וכיון שמדיבור ראשון נתמלא דיבור שני להיכן הלך הוציא הקב"ה הרוח מאוצרותיו והיה מעביר ראשון ראשון שנאמר שפתותיו שושנים נטפות מור עבר ^אאל תקרי שושנים אלא ששונים: ואריב"ל כל דיבור ודיבור שיציא מפי הקב"ה יצתה נשמתן של ישראל שנאמר ^אנפשי יצאה בדברו ומאחר שמדיבור ראשון יצתה נשמתן דיבור שני היאך קיבלו הוריד ^אמל שעתיד להחיות בו מתים והחיה אותם שנאמר ^אגשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה ואמר ר' יהושע בן לוי כל דיבור ודיבור שיציא מפי הקב"ה חזרו ישראל לאחוריהן י"ב מיל והיו מלאכי השרת מרדין אותן שנאמר ^אמלאכי צבאות ידודון ידודון אל תיקרי ידודון אלא ידודון: ואריב"ל בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מה לילוד אשה בינינו אמר להן לקבל תורה בא אמרו לפניו חמודה גנוזה שגנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות ^אקודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר ודם ^אמה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו ^אה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים אמר לו הקב"ה למשה החזיר להן תשובה אמר לפניו רבש"ע מתיירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם אמר לו אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה שנאמר ^אמאחו פני כסא פרשו עליו עננו ואמר ר' ^אנחום מלמד שפירש שדי מזוי שכינתו ועננו עליו אמר לפניו רבונו של עולם שאתה

נותן לי מה כתיב בה ^אאנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים אמר להן למצרים ירדתם לפרעה השתעברתם תורה למה תהא לכם שוב מה כתיב בה ^אלא יהיה לך אלהים אחרים בין עמים אתם שרויין שעובדין עבודת

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

דסגינן בשלימותא. התהלכנו עמו צתום לצ כדרך העושים מאהבה וסמכנו עליו שלא יטעננו בדבר שלא נוכל לעמוד בו: **צחולה.** בקבלה שקבלתם אחת היא אצלכם ולצסוף כשקיימתם שמים יש: **לצנפני.** קרצמני: **עלוזה.** חלופה דעולצנא לישנא דחולפא היא והכי

דסגינן בשלימותא כתיב בן ^אתומת ישרים תנחם הנך אינשי דסגן בעלילותא כתיב בהו ^אוסלף בוגדים ישרם: א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מאי דכתיב ^אלבבתי אחותי כלה לבבתי באחת מעניך בתחילה באחת מעניך לכשתעשי בשתי עניך ^אאמר עולא עלובה כלה מזוגה בתוך חופתה אמר רב מרי ברה דבת שמואל מאי קרא ^אעד שהמלך במסיבו נרדי וגו' אמר ^ארב ועדיין חביבותא היא גבן דכתי' נתן ולא כתב הסריח ^את"ר ^אעלובין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמוחין ביסורין עליהן הכתוב אומר ^אואוהביו כצאת השמש בגבורתו א"ר יוחנן מאי דכתיב ^אה' יתן אמר המבשרות צבא רב כל דיבור ודיבור שיציא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשונות תני רבי ר' ישמעאל ^אוכפטיש יפוצץ סלע ^אמה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות אף כל דיבור ודיבור שיציא מפי הקב"ה נחלק לשבעים לשונות אמר רב חננאל בר פפא מ"ד ^אשמעו כי נגידים אדבר למה נמשלו דברי תורה כנגיד לומר לך מה נגיד זה יש בו להמית ולהחיות אף ד"ת יש בם להמית ולהחיות היינו דאמר ^ארבא למיימינין בה סמא דחיי למשמאילים בה סמא

להתאוות אלהות הרצה דכתיב אלה אלהיך ישראל (שמות לג): **שכורמים** עליו. שמהספיין עליו את הבגדים והוא דף ארוכה ומנוקבת נקצים הרצה ומניח המוגמר תחתיה והכלים מתגמרין מדרך הנקצים: **לישנא דמייננש** גרסינן: **מעציר ראשון** ו. לגן עדן: **מור עוצר.** על שהעצירן: **גשם נדבות.** גבי מתן תורה כמיז צספר תהלים: **י"צ מיל** זו היא מדת מחניהם והיו הקרובים לדיבור חוזרין מפחד הקול עד קצה המחנה: **מרדין אופן.** מסייעין אותן להמקרב מעט מעט שהיו חלשים כלשה המדרה את צנה צמחלת הילוכו: **ידודון.** משמע הס עצמם **ידודין:** **ידדון.** מדדין אחרים: **מסקע"ד דורות.** ו. צאלפים שנה שקדמה תורה לעולם היו עמידין דורות הללו להצטרות שנאמר (תהלים קה) דבר זוה לאלף דור ^אוראה הקצ"ה שאין העולם מתקיים צלל תורה כל כך והעצירין ולא צראן ומתנה לכ"ו דורות. הרי שחסרו מתקע"ד מאלף: **מה אדיר שמך.** אדיר הוא הרצה צאצץ ואין ראו לך ליתן הודך שם כי אס על השמים: **פירש שדי מזוי.** נוטריקון של פרשו: קנאה

»

מסורת הש"ס

א) גיטין לו: ב) ג) נשם אי רבא, ד) ג"ז שם ויומא כג, ד) פסנהדרין לד, ה) וימא עב: ע"ש, ו) כלים פ"ג מ"ד, ז) נלעיל ג, פסחים קי, ח) מחנה יב, ט) נקרא כמיז מלכי ועמ"ש הפעם הוא פ' יתרוי, י) מחנה יד, יאחסי קטו, יב) נסוכה ה, יג) נסוכה איתא תנחוס, יד) דף לו, ט) ג"א עוב, טו) במדרש רבה איכה ד"ה וכו מוירה, יז)

»

הגהות הב"ח

א) תנ" פ' רענ הנעלבין: ב) וי"ש ד"ה למיימינין, ג) ע"י נליל דף סג ע"ב: ד) ד"ח מעציר ראשון ראשון לע"פ: ה) ד"ה מתקע"ד דורות, י"ב ועין מחנה ערק און דורשין סוף דף יג ורשא יד: ק)

»

גליון הש"ס

ר"ש ד"ה תתקע"ד דורות וכו' וראה הקב"ח שאין העולם מתקיים. במדרש רבה בראשית פ"א איתא דלא הקב"ה שביי רשעים תנה לכ"ו דורות והמתקע"ד שחל בכל דור ודור וכו' עין פ"ס שדמות: תנ"ח ד"ה מה פירש כהנ"ד וטקרא אחר יוצא לבמה ענינים. ע"י כהנ"ס פ' ואלה כסוק פ':

»

מוסף רש"י

כי נגידים אדבר. דכתי נגודות ומצינו (משלי ח ה. בתוך חופתה. עמוד המשכן בשנה שניה, דכתיבי את העגל שהרי לא נטעו מסוין עד לאחר הקמת המשכן בשנה שניה, דכתיבי (במדרש י) ויהי בשנה השנית אחר השני וגו' ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני (גיטין לו). מאי קרא. דיש לדרוש עליהם כלה מוגה צחופה (שם). נרדי נתן כמו (במדרש סא) ולא נתן סימון את ישראל וגו' (שם). ועדיין חביבותא היא גבן. אע"פ שהוכר קלקוליהן לא הוכיר אלא במחלית חיה (שם). הנעלבין. אומם שנעצבים מיד אחרים ואין עולבים את אחרים (שם). עושין מאהבה. עושין מלות מאהבת המקום ולא לעול שכן ולא מיראת פורענות (שם). למיימינין בה. של תורה שמשפשיין טעמיהן צדקווק וטורקין. סימון המיומנת למלאכה (דע"ל טו).

»